

Sygnatura akt VI Ka 848/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **2 marca 2021** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk

Sędziowie Patryk Poniatowski

Arkadiusz Łata (spr.)

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Monik Lew - Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniach 16 lutego 2021 r. i 2 marca 2021 r.

sprawy **skazanego T. Z. (Z.)**,

syna L. i G.

ur. (...) w G.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 października 2020 r. sygnatura akt III K 679/20

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 440 kpk, art. 624§1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) uchyla rozstrzygnięcie z punktu 1 i na mocy art. 85§1 kk i art. 86§1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 24.06.2020 r. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach I, III, IV, V, VI i VIII części wstępnej i wymierza skazanemu T. Z. karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) uchyla rozstrzygnięcie z punktu 2 i na mocy art. 91§2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 24.06.2020 r. łączy kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi w punktach: I, II, III i VII części wstępnej i wymierza skazanemu karę łączną 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych,

c) na mocy art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet łącznej kary pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 1a okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i tak:

- w sprawie Sądu Rejonowego w Jaworznie, sygn. akt II K 322/14 od dnia 6.03.2014 r. do dnia 2.06.2014 r.,

- w sprawie Sądu Rejonowego w Sosnowcu, sygn. akt IX K 1175/15

w dniu 9.09.2015 r.;

d) uchyla rozstrzygnięcie z punktu 4 oparte o art. 572 kpk;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia skazanego od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 848/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 8 października 2020 r - sygn. akt III K 679/20

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.Granice zaskarżenia

<i>o.o.1.Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>o.o.1.Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1.Ustalenie faktów

0.0.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.0.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.2.1.				
----------	--	--	--	--

o.1.Ocena dowodów

o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraża przepisów prawa materialnego, w innym przypadku niż kwalifikacja prawna czynu - tj, obraza art. 85 kk poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że wydanie w sprawie Europejskiego Nakazu Aresztowania (ENA) stanowi przesłankę negatywną do objęcia wyroku zapadłego w danej sprawie wyrokiem łącznym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wobec faktu, że Europejski Nakaz Aresztowania nie został do chwili obecnej wykonany w praktyce i nie doszło do przekazania skazanego stronie polskiej, nie było na gruncie art.185 kk przeszkód w objęciu kary wymierzonej w sprawie, w której doszło do wydania ENA, do objęcia tejże kary instytucją kary łącznej i wyroku łącznego.</p> <p>Nie ma też przeszkód do ponownego wystąpieniu o wydanie ENA w zakresie aktualnego wyroku łącznego.</p> <p>Bliżej w powyższych materiałach w tytule : "Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji" (pkt.5.2.).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i objęcie karą łączną także kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 5 lutego 2015 r - sygn. akt II K 322/14 i orzeczenie nowej kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji. Z ostrożności procesowej, gdyby Sąd nie podzielił argumentacji obrońcy - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nadto o nieobciążanie skazanego kosztami postępowania odwoławczego.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzut trafny, gdy chodziło o objęcie konstrukcją kary łącznej w wyroku</p>		

<p>łącznym również kary pozbawienia wolności wymierzonej wskazanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie. Brak natomiast podstaw, by karę łączną ukształtować wedle zasady pełnej absorpcji. Bliżej w powyższych materiałach w tytule : "Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji" (pkt.5.2.).</p> <p>Brak również podstaw do stwierdzenia konieczności całościowego i ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego, a zatem i postępowania dowodowego, co dopiero uzasadniałoby uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec T. Z. kary łącznej w wymiarze 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 100 zł każda, przy wymiarze których Sąd pominął istotne okoliczności łagodzące, takie jak popełnienie przestępstw w krótkim okresie czasu, po którym nastąpiła poprawa zachowania skazanego i przestrzeganie przez niego porządku prawnego, wobec czego cel kary w postaci prewencji indywidualnej został już osiągnięty.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W obliczu konieczności uchylene dotychczasowych rozstrzygnięć o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny oraz konieczności wymierzenia ich na nowo (z uwzględnieniem dalszych skazań jednostkowych) zarzut ten</p>		

<p>w odniesieniu do kar orzeczonych przez Sąd I instancji utracił aktualność. Bliżej w powyższych materiałach w tytule : "Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji" (pkt.5.2.).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i objęcie karą łączną także kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 5 lutego 2015 r - sygn. akt II K 322/14 i orzeczenie nowej kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji. Z ostrożności procesowej, gdyby Sąd nie podzielił argumentacji obrońcy - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nadto o nieobciążanie skazanego kosztami postępowania odwoławczego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw, by karę łączną ukształtować wedle zasady pełnej absorpcji. Bliżej w powyższych materiałach w tytule : "Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji" (pkt.5.2.).</p> <p>Brak również podstaw do stwierdzenia konieczności całościowego i ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego, a zatem i postępowania dowodowego, co dopiero uzasadniałoby uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>		

<p>1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
---	--

4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
1.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
3. ustalenie - w oparciu o art. 576 § 1 kpk, że w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym poszczególne wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Wobec faktu, iż poszczególne wyroki zawierały dalsze jeszcze orzeczenia, jakie nie podlegały objęciem konstrukcją kary łącznej i wyroku łącznego utrzymanie powyższego rozstrzygnięcia w mocy było w pełni uzasadnione.	
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
a/ uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 1 i połączenie - na mocy art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r - kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach : I, III, IV, V, VI i VIII części wstępnej i wymierzenie skazanemu T. Z. kary łącznej 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, b/ uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 2 i połączenie - na mocy art. 91 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r - kar grzywny orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach : I, II, III i VII części wstępnej i wymierzenie skazanemu kary łącznej 250 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł,	

c/ zaliczenie skazanemu - na mocy art. 577 kpk - na poczet łącznej kary pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie 1 a okresów rzeczywistego pozbawienia wolności i tak :

- w sprawie Sądu Rejonowego w Jaworznie - sygn. akt II K 322/14 od dnia 6 marca 2014 r do dnia 2 czerwca 2014 r,

- w sprawie Sądu Rejonowego w Sosnowcu - sygn. akt IX K 1175/15 w dniu 9 września 2015 r,

d/ uchylenie rozstrzygnięcia z punkty 4 opartego o art. 572 kpk.

Zwięźle o powodach zmiany

Apelacja obrońcy okazała się po części zasadna, a zarazem skuteczna o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało zmienić zapadły wyrok łączny (w tym w zakresie problematyki połączenia jednostkowych i wykonalnych grzywnien wymierzonych poszczególnymi wyrokami - przy zastosowaniu przepisu art. 440 kpk) w sposób przedstawiony wyżej.

W pierwszym rzędzie Sąd Rejonowy w pełni słusznie uznał, iż w realiach faktycznych rozpatrywanego przypadku zastosowanie znajdą przepisy o karze łącznej w wersji obowiązującej od dnia 1 lipca 2015r do dnia 24 czerwca 2020 r jako najkorzystniejsze dla skazanego. Zastosowanie przepisów późniejszych pozostawało bowiem wprost wyłączone w następstwie brzmienia art.81 ust. 1 ustawy powoływanej w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku (vide : k 84). Z kolei, sięgnięcie po przepisy sprzed 1 lipca 2015 r rodziłoby dla T. Z. ewidentnie niekorzystne następstwa.

W takim wariacie bowiem łączeniu podlegałyby jedynie kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami, o jakich mowa w punktach : III, IV i V części wstępnej kontrolowanego wyroku łącznego, ponieważ zbieg realny byłby ograniczony wyłącznie do czynów objętych tymi tylko wyrokami, gdzie granicę czasową wyznaczałaby data zapadnięcia pierwszego z nich - tj. 6 maja 2014 r (wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach - sygn. akt IX K 35/14, punkt III części wstępnej). Poza wspomnianym zbiegiem znalazłyby się przestępstwa, których dotyczyły skazania na kary tego samego rodzaju, wyrokami opisanymi w punktach : I i VIII części

wstępnej. Nie nadawałyby się one tym samym do połączenia.

W rachubę wchodziło również hipotetycznie utworzenie dwóch zbiegów przestępstw, gdzie pierwszy dotyczyłby czynów, za jakie T. Z. skazany był wyrokami z punktów : I i III oraz drugi zawierający występki objęte wyrokami z punktów : IV i V, lecz wiązałoby się to z koniecznością ukształtowania dwóch odrębnych łącznych kar pozbawienia wolności. Byłby to zatem - zwłaszcza w obliczu istnienia dalszych skazań na powyższy typ kar niepodlegających łączeniu - zabieg ze wszech miar mniej korzystny dla skazanego w porównaniu z zastosowaniem przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 r do 24 czerwca 2020 r.

Analogiczne uwagi należało poczynić w zakresie problematyki łączenia kar grzywny. W skład jedyne go możliwego zbiegu realnego na gruncie przepisów sprzed 1 lipca 2015 r pochłaniającego przestępstwa, za które wymierzono kary powyższego rodzaju, weszłyby czyny objęte wyrokami z punktów : II i III z cezurą czasową w dacie 3 kwietnia 2014r (wyrok Sądu Rejonowego w Sosnowcu - sygn. akt III K 985/13, punkt II części wstępnej). Do połączenia nie nadawałyby się zaś kary grzywny orzeczone wyrokiem z punktu VII, gdyż przestępstwa za jakie skazano nim T. Z. popełnione zostały już poza granicami czasowymi wspomnianego, hipotetycznego zbiegu. Zatem i tutaj bardziej korzystne dla wymienionego pozostawały przepisy w brzmieniu od 1 lipca 2015 r do 24 czerwca 2020 r.

Sąd Rejonowy zasadnie określił zatem podstawę prawną swych rozstrzygnięć i słusznie wskazał, że łączeniu podlegały kary pozbawienia wolności z wyroków opisanych w punktach : I, III, IV, VI, i VIII części wstępnej. Nie zasługiwało jednak na aprobatę stanowisko, by do łączenia nie nadawała się kara pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem z punktu V, z takiej tylko przyczyny, że w sprawie tej (wyrok Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 5 lutego 2015 r - sygn. akt II K 322/14) wydany został Europejski Nakaz Aresztowania T. Z.. Nakaz ów zarówno w chwili wyrokowania w pierwszej instancji, jak i w instancji odwoławczej nie został w praktyce zrealizowany (vide : informacja Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 lutego 2020 r, k - 112). Oznaczało to brak przeszkody do ukształtowania kary łącznej również z uwzględnieniem kary częściowej, jakiej dotyczył ENA. Przepis art. 85 kk takiego wyłączenia nie zawiera. W

ostateczności nie ma również przeciwskazań, w sytuacji braku dotychczasowego przekazania skazanego stronie polskiej, do ponownego wydania Europejskiego Nakazu Zatrzymania, lecz obejmującego wyrok łączny zapadły na kanwie dalszych jeszcze skazań jednostkowych, aniżeli Nakaz wcześniejszy.

W efekcie, Sąd Okręgowy uznał potrzebę wymierzenia łącznej kary pozbawienia wolności na nowo, biorąc pod rozwagę także karę z wyroku z punktu V części wstępnej. W takiej sytuacji najsurowsza spośród kar podlegających łączeniu wynosi 2 lata, zaś ich suma 9 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności i w takich ramach następowało wymierzenie kary łącznej.

Sąd odwoławczy nie podzielił jednak postulatów obrońcy o zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Nie zostały bowiem spełnione jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające ukształtowanie kary łącznej w sposób maksymalnie korzystny dla skazanego.

Przestępstwa, których dopuścił się T. Z. w przeważającej większości faktycznie skierowane były przeciwko cudzemu mieniu, lecz ich charakter, sposób i okoliczności popełnienia, nawet sposoby działania sprawcy, podmioty pokrzywdzone i wreszcie kwalifikacje prawne - cechowały się daleko posuniętym zróżnicowaniem. W rachubę wchodziło bowiem włamanie do pomieszczenia gospodarczego i kradzież narzędzi (wyrok z punktu I), oszustwo obejmujące wyłudzenie pożyczki bankowej na podstawie nierzetelnych dokumentów (wyrok z punktu III), oszustwo wyrażające się wyłudzeniem pobytu w hotelu w braku możliwości i woli zapłaty (wyrok z punktu IV), przywłaszczenie powierzonego laptopa i wyłudzenie pożyczki pieniężnej w firmie pożyczkowej (wyrok z punktu VI), szereg oszustw polegających na zamierzonym niewywiązaniu się z zawartej umowy, wyłudzeniu kredytu bankowego i usług telekomunikacyjnych przy użyciu sfalszowanych dokumentów (wyrok z pkt. VIII). Dodatkowo zaś - spowodowanie zdarzenia zagrażającego życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach o postaci podpalenia apteki na terenie miasta J. (wyrok z punktu V).

Bardzo znaczne pozostawały ponadto odstępy czasowe pomiędzy poszczególnymi występami skazanego, można rzec dopuszczał się on ich "falowo". Pierwszy chronologicznie czyn (ciągły - wielozachowaniowy) miał miejsce w kwietniu 2009 r (wyrok z punktu

III), kolejny po upływie bez mała dwóch lat - w marcu 2011 r (wyrok z punktu I), potem po niecałych trzech latach Z. dopuścił się dalszego przestępstwa w styczniu 2014 r (wyrok z punktu IV). I później po dwóch miesiącach - w marcu 2014 r ponownego (wyrok z punktu V). Następnie z upływem pięciu miesięcy znów doszło w sierpniu i wrześniu 2014 r do sześciu oszustw (wyrok z punktu VIII). Znów po pięciu miesiącach - do kolejnych dwóch przestępstw - w lutym 2015 r (wyrok VI). W grę wchodziły przeto aż trzy odrębne pod kątem chronologii grupy występków, wyraźnie "wyodrębniających" się czasowo. Oznaczało to brak możliwości potraktowania tego procederu w kategoriach jednej całości, elementów "rozłożonej" w czasie i jednolitej aktywności przestępczej.

Pod względem podmiotowym, choć wszystkie dosłownie czyny miały postać występków umyślnych cechujących się zamiarem bezpośrednim, to jednak nie sposób było nie dostrzegać odmienności w sferze pobudek i motywacji.

Wszystko to zdecydowanie sprzeciwiało się stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy wymierzaniu łącznej kary pozbawienia wolności. Na niekorzyść skazanego przemawiała również - w aspekcie wyboru metody kształtowania kary łącznej i pod kątem prognostycznym - wielka liczba popełnionych przestępstw (w sumie dwanaście, w tym jedno wielozachowaniowe). Nie mógł zarazem ująć uwadze los poszczególnych kar orzeczonych wskazanymi wyżej wyrokami. Z wyłączeniem kary wymierzonej wyrokiem z punktu VIII, wszystkie pozostałe kary pozbawienia wolności zostały pierwotnie zastosowane z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania. Wszystkie one były następnie systematycznie zarządzane do efektywnego wykonania. Nakazywało to nader ujemnie ocenić prognozę przyszłego przestrzegania przez skazanego porządku prawnego i tym bardziej przeczyło zasadności wniosku obrońcy o całkowitą absorpcję, a przemawiało za stosunkowo surowym potraktowaniem skazanego przy wyborze rozmiaru łącznej kary pozbawienia wolności - wedle zasady asperacji, zbliżonej wręcz do sumy kar podlegających łączeniu.

Okoliczności obciążających w żadnej mierze nie "równoważą" z kolei fakty podnoszone w apelacji, a to popełnienie przestępstw w krótkich odstępach czasowych (co nie odpowiada stanowi rzeczywiściemu) oraz znaczny upływ czasu od dokonania ostatnich

występków oraz przestrzeganie przez T. Z. prawa po roku 2015. Systematyczne zarządzania wykonania warunkowo zawieszonych kar izolacyjnych, w tym właśnie po roku 2015, kiedy to skazany długotrwale przebywał za granicą - przeczą tejom obrońcy.

Sąd Rejonowy nie miał też racji ograniczając łączenie kar grzywny jedynie do częściowych kar tego rodzaju wymierzonych wyrokami wskazanymi w punktach : II i VII części wstępnej, a zatem jako kar samoistnych. Tymczasem kary grzywny orzeczono też w formie kumulatywnej i po myśli art. 33 § 2 kk (tj. obok kar pozbawienia wolności jako podlegających samodzielnemu wykonaniu) również w wyrokach z punktów : II i VII. Istniały przeto - wobec faktu, że nie zostały one do chwili obecnej w żaden sposób wykonane i nie doszło do przedawnienia ich wykonania, ani też nie uległy one umorzeniu - wszelkie podstawy faktyczne i prawne do objęcia także i ich konstrukcją kary łącznej. Połączenia takiego dokonał zatem Sąd Okręgowy. Zważywszy, iż obrońca zaskarżył wyrok łączny w tej części w zaledwie, co do wysokości łącznej kary grzywny, Sąd odwoławczy skorzystał z uregulowania art. 440 kpk, uznając iż brak objęcia powyższych kar jednostkowych karą łączną byłoby rażąco niesprawiedliwe dla skazanego.

W zakresie kar grzywny podlegających łączeniu rozbieżności przedmiotowe i podmiotowe pomiędzy poszczególnymi przestępstwami uwidaczniały się jeszcze silniej. Pierwsze z nich - z kwietnia 2009 r (wyrok z punktu III) miało postać oszustwa "kredytowego", drugie - z marca 2011 r (wyrok z punktu I) - kradzieży z włamaniem, trzecie - z kwietnia 2014 r (wyrok z punktu II) - niestosowania się do orzeczonego sądownie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, czwarte - z sierpnia i września 2015 r (wyrok z punktu VII) - usiłowania wymuszenia rozbójniczego mniejszej wagi i czerpania korzyści majątkowych z cudzego nierządu. Aż w trzech przypadkach doszło ponadto do zarządzenia wykonania zastępczych kar pozbawienia wolności wobec uchylania się T. Z. od tychże grzywien.

W pełni aktualne są zatem wszystkie uprzednie uwagi Sądu II instancji na temat stopnia związków między wspomnianymi czynami, prognozy względem skazanego oraz doboru właściwej metody łączenia kar - w kontekście podniesionego w apelacji zarzutu rażącej niewspółmierności łącznej kary grzywny. Granice w

jakich możliwe było wymierzenie kary łącznej wyniosły natomiast od 200 (najsurowsza z kar jednostkowych) do 450 stawek dziennych (suma jednostkowych kar grzywny).

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd Okręgowy wymierzył łączną karę 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 250 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł. Uznał, iż takie kary należycie spełnią wszystkie cele, o których mowa w art. 85 a kk, zaś rozmiar jednej stawki dziennej nie przekracza finansowych i majątkowych możliwości skazanego.

Naturalną konsekwencją wspomnianych rozstrzygnięć stało się dokonanie zaliczenia na poczet łącznej kary grzywny okresów dotychczasowego pozbawienia wolności - jak w punkcie 1c oraz uchylenie - jako bezprzedmiotowego - orzeczenia opartego o art. 572 kpk.

<i>0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
o.o.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
o.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	Sąd Okręgowy na zasadzie słuszności zwolnił skazanego - po myśli art. 624 § 1 kpk - od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze , obciążając wydatkami Skarb Państwa. Uznał bowiem, iż w obliczy odbywania przez T. Z. długotrwałej kary izolacyjnej oraz braku źródeł dochody obciążanie go tymi kosztami byłoby dała skazanego zbyt uciążliwe.

1.PODPIS
sędzia Arkadiusz Łata sędzia Grażyna Tokarczyk sędzia Patryk Poniatowski

o.1.Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego.	

<p>Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja</p>	<p>1. połączenie - na podstawie art. 569 § 1 kpk oraz art. 85 §1 kk i art. 86 § 1 kk - kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami z punktów : I, III, IV, VI i VIII części wstępnej i wymierzenie T. Z. kary łącznej 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;</p> <p>2. połączenie - na podstawie art. 569 § 1 kpk oraz art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk - kar grzywny orzeczonych wyrokami z punktów : II i VII części wstępnej i wymierzenie T. Z. kary łącznej 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 100 zł;</p> <p>4. umorzenie postępowania - na mocy art. 572 kpk - w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie wyroku opisanego w punkcie V części wstępnej wobec braku warunków do objęcia wymienionego wyroku wyrokiem łącznym.</p>		
<p>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>			
<p># na korzyść # na niekorzyść</p>	<p># w całości</p>		
<p># w części</p>	<p>#</p>	<p>co do winy</p>	
<p>#</p>	<p>co do kary</p>		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana